

Per Berggrén

Detta är mitt liv

Boken om mitt liv är gjord för att mina barnbarn ska få veta lite grand om sin morfar. Det är ursprungligen inte tänkt att den skulle läsas av andra än den närmaste familjekretsen. Men på uppmaning är här ett urval av sådana artiklar som kanske kan intressera medlemmarna i Värmlands regementes kamratförening. Stora delar i boken är bortsorterade.

Karlstad 2021-02-01
Per Berggrén

Per Berggrén

Detta är mitt liv

Detta är en bilderbok om mitt liv. Den är endast tryckt i en upplaga på fem exemplar. Mina döttrar Kristina och Eva skall ha varsin bok. En bok skall ligga bland släktsakerna i den gamla Saxåsekretären. Ett exemplar skall finnas bland mina övriga produktioner. Eftersom alla mina vänner på ett eller annat sätt finns med i boken skall det sista exemplaret kunnat tas med och visas då jag träffar dem. Kanske till och med någon skall kunna få låna boken en tid.

Tryckt på Strokirk-Landströms 2017 i fem exemplar.

Innehåll

5	Inledning
6	Mina första år
18	Långedrag
32	Tonåren
43	Inger
46	Bröllopet
57	Barnen
70	Mågarna
74	Barnbarnen
86	Rötterna
88	Slakten
94	Mina bostäder i Karlstad
126	Strömstad
132	Musiken
162	Militärlivet
194	Efter pensioneringen
196	Förlag Per Berggrén
208	Femtioårsfirandet
228	Sextioårsfirandet
234	Sjuttioårsfirandet
240	Sjuttiofemårsfirandet
244	Vänner
254	Fester
266	Idrotten
272	Föreningarna
278	Resorna
378	Carpe Vitam – ta vara på livet

Inledning

Att fotografera har varit min hobby sedan mitten av 1950-talet. Det innebär att jag har fotograferat under 65 år. Periodvis har fotograferandet varit mer intensivt, som till exempel när barnen kom, ibland har kameran blivit liggande. En av mina första kameror var en Kodak Retina IIC, en småbildskamera med en stor nyhet, inbyggd manuell avståndsmätare. Efter hand blev modellerna mer och mer avancerade och i dagsläget är en kamera så tekniskt fulländad att man med ett tryck på en knapp ställer in både tid, bländare och avstånd. Dessutom anpassar sig kameran automatiskt till typen av motiv.

I början använde jag svartvit film och en stor del i fotograferingsprocessen innebar vistelse i mörkrum. Kopieringen kunde göras i skenet av en röd lampa medan däremot framkallningen av film måste ske i totalt mörker för att inte skada den ljuskänsliga filmen. När jag började med diapositiv var det en stor händelse att man kunde göra färgbilder. Den digitala fotograferingen har förändrat hantverket totalt.

Lyckligtvis hade jag sparat alla svartvita negativ och stora mängder med dia. Dessa har jag för att göra den här boken gått igenom och skannat de bilder som jag bedömt mer värdefulla. Därefter har jag kastat nästan alla diabilder. Det blev plastsäckar på uppskattningsvis 40 kilo. Jag sänder också en tacksamhetens tanke till min mamma som dokumenterade mina första levnadsår i ett välgjort fotoalbum.

Att göra en bok av den här typen är att leva om sitt liv. Varje bild bär på ett minne, och minnen har samlat sig i mängd under så många år, både i fråga om människor, platser och upplevelser. Tyvärr är utrymmet begränsat i en bok. Jag hade egentligen velat ha med fler bilder och kommentarer men boken rymmer i alla fall det viktigaste som hänt mig fram till nu då jag är 78 år. Det som kommer sedan kan mina barn och barnbarn berätta om de tycker att det är intressant.

Karlstad oktober 2017
Per Berggrén

Mina första år

Andra världskriget bröt ut den 1 september 1939 då Hitlers Tysklands invaderade Polen. Detta var startskottet till historiens blodigaste krig. 100 miljoner soldater deltog i kriget. Man räknar med att mellan 50 och 85 miljoner av dessa stupade. Kriget fördes både i Europa, Asien och Afrika.

Den 21 augusti, tio dagar före krigsutbrottet, föddes jag på KK i Göteborg. Min pappa, som var reservofficer på Värmlands regemente, inkallades till krigstjänstgöring och, med undantag av kortare permissioner, var han under hela kriget borta från familjen ända fram till krigsslutet 1945. Han fick se sin nyfödde son några timmar innan han reste för att inställa sig vid sitt förband. Jag döptes till Per Gustaf.

Dessa första år av mitt liv tillbringades på Platinagatan 5 i Kungsten, som då hette Stadsgränsen, i Göteborg. Min mamma arbetade på Sam de Marés advokatbyrå och mina dagar tillbringades tillsammans med min mormor Albertina Andersson.

Jag var nog väldigt skyddad från allt vad kriget innebar. Jag minns att fönstren täcktes med mörka gardiner på kvällarna och jag har någon minnesbild av att starka strålkastare letade efter flygplan på natthimlen. Men min tillvaro var mycket lycklig. Min mormor tog väl hand om mig på dagarna. Hon var också barnvakt åt min kusin Gunn, som på den tiden hette Dahlén i efternamn. Vi två, Gunn och jag, växte upp som syskon.

Min mamma hade fått en hund av Sam deMaré som skydd mot nazister i Göteborg. Sam var jude och illasinnade element hotade honom och hans anställda. Hunden, som hette Ketty, var världens snällaste hund. Den tålde alla sorters behandling av mig.

Tack vare att min mamma och pappa fotograferade med sin enkla lådkamera finns mina första år dokumenterade. De kommande sidorna är skannade från mitt fotoalbum som de har gjort.

Mina föräldrar: Signe Gunborg, född Andersson 1910-03-03, död 2006-01-15, och Johan Knut Gotthard Berggrén, född 1907-04-07, död 1976-10-12.

Här görs nu ett hopp till kapitlet om min tid på Värmlands regemente.

Kapitlen om min

- Barn- och ungdomstid
 - Min familj
 - Min släkt
 - Mitt musikliv

är ointressant i sammanhanget och är borttaget.

Som befälselev hade jag permissionsuniform m/52.

Jag som korpral i uniform m/58. Korpral blev man på sommaren andra året. Jag trivdes väldigt bra med militärlivet.

Grundutbildningen

I början av juni 1961 ryckte jag in till 2. kompaniet vid Värmlands regemente. Fänrik Jarl Lundgren blev min avdelningschef och han hade till sin hjälp kadett Bertil Renström. Löjtnant Birger "Fille" Eriksson var plutonchef och kapten Lars "Lalle" Skoglund kompanichef. Under senare delen av utbildningen tog löjtnant Bertil Löfgren befälet över plutonen. Utbildningen på 2. kompaniet varade 15 månader fram till augusti 1962.

Jag utbildades till infanterist och fick lära mig allt från att kasta handgranat, skjuta med olika vapen, aptera sprängladdningar till att vara plutonchef över ett fyrtiotal man, men också att leda en pluton på 40 man och att utbilda trupp. I utbildningen ingick mycket fysisk träning.

Militärlivet

Befälen på 2. kompaniet: Löjtnant Lars Söderlund, C 1. avdelningen; fänrik Jarl Lundgren, C 2. avdelningen; kapten Lars Skoglund, kompanichef; överfurir Mats Lindgren, stf C 2. avdelningen och Birger "Fille" Eriksson, plutonchef.

Cykling och cykeltolkning var de dominerande fortskaffningsmedlen.

Skoborstning före morgonvisitationen.

Drickning ur fältflaskan.

Bele Nordh och jag blev goda vänner.

Stridspackning på.

Björn Stålhane-Haugholt.

Bele Nordh småbråkar med mig. I sängen Sven-Åke Sahlin. Göran Malmgren tittar på.

Jag laddar kpisten m/45B.

Claes Colliander, Bele Nordh och Antero Svejde.

Viklund, jag, Per-Olof Johansson och Oskar Strängbäck.

Att resa tält i djup i snö betydde mycket grävande. Sven-Åke Sahlin, Viklund och Per-Olof Johansson.

Karlbergs slott där vi både bodde och studerade.

Karlberg

Efter grundutbildningen var jag inriktad på att bli lärare, antingen i gymnastik eller i språk. Jag trivdes emellertid med militärlivet och bestämde mig för att bli reservofficer. Hösten 1962 tillbringade jag på Infanteriets Kadettskola i Halmstad.

På kadettskolan fick eleverna erbjudandet att fortsätta som aktiva officerare, ett erbjudande som inte kunde motstås. 1963 på våren började den yngre kursen på Krigsskolan Karlberg och på hösten samma år startade högre kursen. I augusti 1964 var jag färdig fänrik.

På Karlbergs yngre kurs bodde vi i baracker. Här läser Bengt Dehring läxorna på gården utanför.

Björn Östman, som var gift, bodde inte på Karlberg. Han hade tillgång till båt. Här är Björn och jag tillsammans med Arne Eklund.

På yngre kursen på Karlberg bestod gradbeteckningen av två vinklar. På äldre kursen blev det tre vinklar.

Utbildningen bestod till stora delar av taktik, ofta ute i terrängen.

Grupparbete.

Vi hade på oss en jacka som kallades spens. Vi fick lära oss allt om det totala försvaret.

Ofta kombinerades vistelser på annan ort med något kulturellt inslag i utbildningen. När vi var på Gotland fick vi en föreläsning om lövängen.

Arne Eklund som en av Karl XII:s drabanter.

Björn Östman och Boo Rudfeldt svarade för lussandet.

Vi såg Vlsbys ruiner.

Vi fick information om Gotlands märkliga natur.

Enrico Lundin, som var intresserad av botanik, hade med sig en flora på övningarna.

Varje år genomfördes ett kadettutbyte i idrott mellan de nordiska länderna. Jag var med som fotbollsspelare när mötet ägde rum i Köpenhamn.

Vi flög till Gotland med Försvarets DC3:a.

Fritiden fördes bland annat med att kasta varpa. Här är Björn Östman i farten. Jag studerar hans stil.

På Gotland genomfördes rekognosceringarna i radiopersonbil, raptgb, 915. Bengt är på bilden.

De första dagarna i Storlien bjöd på ett underbart vinterväder.

Patermarschen

Patermarschen i Storlienfjällen inleddes med några dagar i strålände solsken. Men vädret slog om och övergick till snöstorm och klabbföre. Avslutningen blev ett verkligt kraftprov med tung utrustning, överlastade pulkor och övernattnig i grottor i snödrivor, så kallade snökor. Under en veckas tid vistades vi i fjällvärlden med snöstorm och dålig sikt. Inte förrän sista dagen fick vi se fjällnatur och solen.

En av kvällarna hade vi en högtidsstund där vi i kören sjöng *Här är gudagott att vara*.

När man övernattar i en snöka måste man ha ett ljus tänd. Om ljuset slocknar är det brist på syre i utrymmet och man kan dö.

Bo Sjöstedt och Arne Eklund njöt av det härliga vintervädret i början av vistelsen i Storlien.

Vi hade klabbföre. Snön byggde upp stora klumpar under skidorna och vi fick valla om gång på gång.

Vi var tre man på varje pulka. En man drog i skalmarna, en i linorna och en sköt på bak.

Under nästan en hel vecka gick vi fjällen i snöstorm utan att se ett enda fjäll.

Bo Sjöstedt hade hand om matlagningen.

Bengt Dehring och gotlänningen Wallin.

Sista dagen fick vi se fjällnaturen och solen.

Vi grävde grottor i snön för att övernatta i snöka.

Kungl Krigsskolans Garden Party

19 ⁶/₆ 64

Program

- Kl. 1800 Concentration hvid Dianas tempel
Hälsning
Militairemusique
Cocktails
- 1835 Gifver ett detachment utaf de Mörnerska husarerna
quadrilje-upphvisning
För inte så länge sedan . . .
Joie des roses —
en fredlig kamp till häst
- 1910 Squadronshvis marsch till Thess Salle de P. H. Ling.
- 1930 Supé
- 2130 Dance på Thess inre Borggård samt uti Thess Rikssal
- 0130 Lumiere du ciel avant le canal de Charlesmontagne
Tapto

Program för lördagen.

I samband med festerna fick man ha damer på rummet i slottsflygeln.

Fikapaus i slottsparken.

Épilogue

Försonarnattens vind är mild,
popplarna lysa så gröna,
snart är Du åter ifrån mig skild,
men vi ses nog igen, Min Sköna!
Kvällen som varit skall jag inte glömma
hoppas så Du om den länge skall drömma.

Thess Slotts-poet

Två gånger per år genomfördes stora fester. I december gick vinterbalen av stapeln och på sommaren ägde garden partyt rum. Då fick kadetternas damer se hur kadetterna bodde. De fick dansa i Rikssalen på slottet och äta under högtidliga former. Vid Garden partyt under äldre kursen besöktes också Drottningholms slottspark dit vi anlände per båt.

Menu

- Salade de poulet
- ☆
- Saumon froid à la Russe
- ☆
- Gâteau glacé du Château de Plaisance Blanc
- ☆
- V I N S
- Château Lamothe
- Pale Old East India
- ☆

Menyn.

Program

för DMLDRQRZN med damer söndagen den 7 juni

- Kl. 1000 Gudstjänst utaf Thess Slottspastor
- 1045 Kyrkkaffe
- 1130 Resa sjöledes genom Thess Jagtmarker. Tillfälle gifves att promenera sig uti den särdeles intagande Drottningholmsparquen
- 1500 Thedance å Thess Hvita Lustslott
- 1645 Aflämning till och visitation af dagofficeren
- 1700 Middag uti Thess cadetematsalar

Söndagsprogrammet.

Inger och jag var förlovade när jag gick på Karlberg.

Inger vid Dianas tempel i slottsparken.

Dans i Rikssalen.

I 2:arna samlas

Glada miner i baren.

Inger i Drottningholms slottspark.

Inger och jag anländer till vinterbalen.

Inger, jag tillsammans med Kerstin och Björn Östman vid Garden partyt.

5. avdelningen med damer vid Vinterbalen på Karlbergs högre kurs.

Fänrik

Den 24 augusti 1964 blev vi alla fänrikar. En tid utan större bekymmer var slut. Nu väntade en verklighet på hemmaplan vid Värmlands regemente i Karlstad.

Den högtidliga avslutningen den 24 augusti 1964.

Stridsskjutning i Örnäs.

Trupptjänsten

När man kommer hem hamnar man alltid de första åren ute på trupp. I mitt fall inleddes denna period med att jag placerades på en pansarvärnstropp och senare i ren skyttetjänst. 1966 genomgick jag Infanteriets officersskola i Kvarn under sex månader och blev löjtnant och senare kapten. Jag ville specialisera mig därefter och satsade på sambandssidan. 1969 utbildade jag mig till sambandsofficer under sex månader i Uppsala och året därpå var det dags för Militärhögskolan innan jag blev major.

Efter de inledande åren som plutonchef fick jag ansvar för utbildning av stabskompaniet 1974. Denna befattning innehade jag under tre år innan jag blev chef för Livkompaniet 1977 som svarade för utbildning av blivande befäl och där också utbildningen av Idrottsplutonen skedde. Denna befattning innehade jag till 1981 då min tjänstgöring på Mobiliseringsavdelningen inleddes. Man kan nog anse att de fyra åren på Livkompaniet var den bästa delen av trupptjänstperioden. Jag hade där att göra med duktiga värnpliktiga och hade till mitt förfogande mycket duktiga befäl. Denna period avslutades med att jag var vakthavande major då Livkompaniet gick högvakt vid kungliga slottet i Stockholm.

Livkompaniet ställer upp på kaserngården.

Övningsskjutning med granatgevär m/48.

Skjutning med pansarvärnspjäs 1110.

Kompaniafton i Örnäs.

Matlagning på jägarkök.

I Livkompaniets utbildning ingick en veckas vinterutbildning i Sälenfjällen. På bilden kompaniadjutanten Per Olof Håard och jag

Jan-Sture Larsson och P G Edliden föredrog att övernatta i tält.

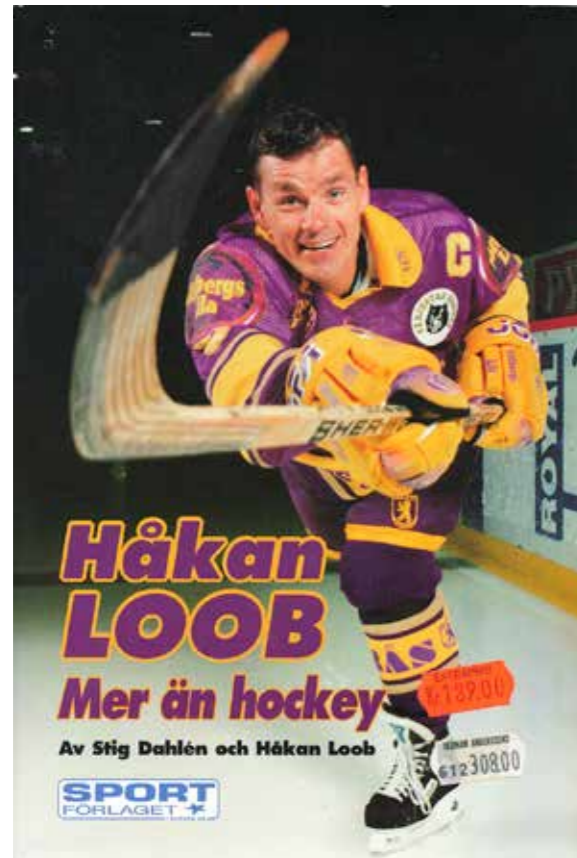
Peter Temander var min ställföreträdande kompanichef ett av åren på Livkompaniet. I Sälen bodde vi i samma snöka. Trots att man befinner sig mitt inne i snön blir det varmt när solen ligger på och man gräver sin snöka.

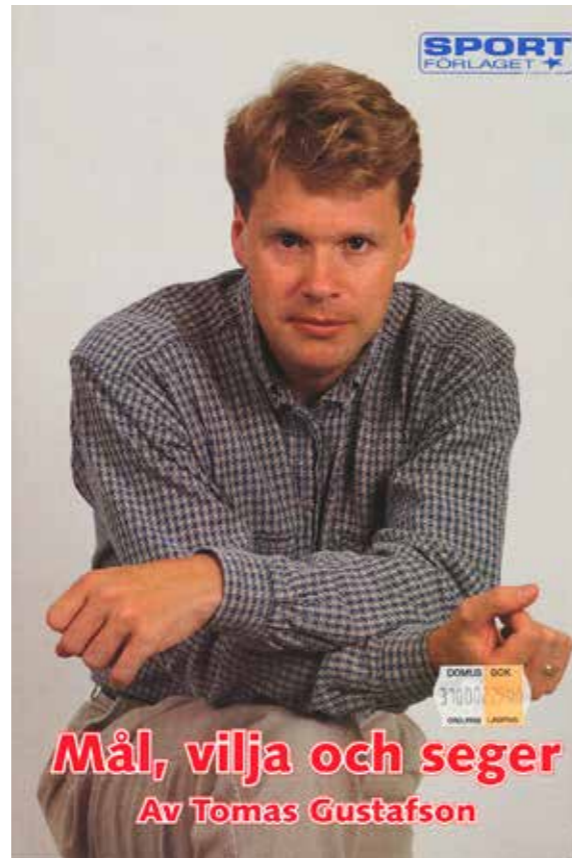
Högvakten 1981 uppställd på yttre borggården vid kungliga slottet i Stockholm. Jag är den längre officeren till vänster om fanan.

Jag visiterar högvakten. Vakten ställde upp på Sergels torg och marscherade därifrån till slottet där vaktavlösning ägde rum.

Ishockeyprofilen Håkan Loob skrev om sin fina tid på Idrottsplutonen i boken om sig själv.

Skridskovärldsmästaren Tomas Gustafson gav mig och plutonchefen Sune Hedman med beröm godkänt i sin bok om sig själv.

Idrottsplutonen

Förutom de värnpliktiga som avsåg att bli aktiva befäl fanns på Livkompaniet en pluton som de olika idrottsförbunden kunde söka till för de idrottsmän som var eller förväntades bli framgångsrika i sina respektive sporter. Flera etablerade stjärnor utbildades till spaningsoldater på Värmlands regemente. Att nämna alla är omöjligt men namn som skridskoåkaren Tomas Gustafsson, kanotisten Per Inge Bengtsson, ishockeyspelarna Håkan Loob, Thomas Steen, Bengt-Åke Gustafsson, Tommy Samuelsson och friidrottaren Tomas Langer är bara några i raden. Kontakten med elitidrotten var ett stimulerande inslag i den militära världen.

Några av de befäl som tjänstgjorde på Idrottsplutonen var Tomas Johansson, Sune Hedman, Carl-Henrik Dyegård och Lennart Nilsson.

Lennart Nilsson tjänstgjorde på Idrottsplutonen 1980-81.

Friidrottaren Tomas Langer på hal is.

Ishockeyspelarna Tomas Steen och Håkan Hermansson.

Anders Jansson får representera skridskoåkarna där Tomas Gustafson var den största stjärnan.

Per Inge Bengtsson, världsmästare i kanot.

Överstelöjtnant Bertil Löfgren.

Mobiliseringsavdelningen

Som mest hade Sverige 37 brigader. Dessa var organiserade som infanteri-, norrlands- och pansarbrigader. På 1990-talet, efter det att Sovjetunionen försvann och järnridåmuren raserades påbörjades en omfattande nedskärning av det svenska försvaret. Genom försvarsbeslutet 2000 avvecklades de sista brigaderna.

Under kalla kriget var Sverige starkt rustat att möta en eventuell fiende. En omfattande planläggning för att mobilisera de 37 brigaderna genomfördes över hela landet. Värmlands regemente svarade för att mobilisera en infanteribrigad och ett antal fristående bataljoner och kompanier. Förråden för Värmlands krigsförband var spridda över hela länet. Aktuella mobiliseringshandlingar för försvar mot norska gränsen eller för avtransport till Norrland var av största vikt. Under de många resorna i länet lärde jag känna Värmland.

Jag började på mobiliseringsavdelningen 1981 där överstelöjtnant Bertil Löfgren var chef och Edna Axelsson sekreterare. Jag efterträdde Lennart Larsson. Andra medarbetare här var Göte Persson och Sune Myrfalk. 1986 blev Sven Björheden chef och Lars Larsson skolades in för att efterträda mig.

Regelbundet besökte vi mobförråden för att ständigt ha aktuella handlingar i pärmarna. Resorna var noga planerade.

För att effektivt utnyttja tiden tog vi in på hotell när vi besökte länets mest avlägsna delar. På bilden Edna Axelsson, Sune Myrfalk, jag, Göte Persson och Bertil Löfgren.

Vi kvitterade ut nycklarna till förråden på regementets förrådsavdelning. Göte, Edna och Bertil på väg in i ett av förråden.

Edna in action.

Förhållandena vid de olika mobiliseringsplatserna ändrades ständigt. Det var av största vikt att hålla handlingarna aktuella. På bilden Bertil, Edna och jag.

Vid en mobilisering skulle ett antal civila fordon överlämnas till försvaret och tas i bruk av krigsförbanden. Göte Persson svarade för planläggning för detta.

Arvika.

Brattfallet.

Fryken.

Filipstad.

Efter en strävsam dag i mobiliseringsförråden svidade vi upp oss och passade på att göra resan till en personalfest.

Årjäng.

Syslebäck och Långberget.

Munkfors.

En gång hjälpte vi till att släcka en skogsbrand.

Det förekom att vi hittade svamp.

Höljesdammen.

Mitt sista år på mobiliseringsavdelningen var Sven Björheden chef och Lars "Vargen" Larsson var på väg att efterträda mig.

I Sanna herrgård förvarades materielen för ett av 12:s snabbförband som skulle kunna vara stridsberett efter 48 timmar.

Förbandens materiel transporterades ut från de olika förbandens centralförråd till mobiliseringsplatsen.

Den inryckande mönstrades in och bockades av i förbandsliggaren.

På mobplatsen fick soldaterna hämta sin materiel genom självbetjäningsprincipen.

De civila kläderna lades i en väl märkt plastsäck.

Mobiliseringsövning

Mobilisering fungerade så att förbandens materiel var förrådsställd på en central plats inom förbandets mobiliseringsområde. I händelse av mob skulle materielen transporteras ut till respektive enhets mobiliseringsplats. Dit skulle soldaterna infinna sig, utrustas och repetera vad man hade lärt sig under grundutbildningen. Några gånger genomförde vi övning i mobilisering vilket visade att det svenska systemet skulle fungera väl om det utsattes för verklig prövning.

Bertil Löfgren ledde mobövningarna ibland med biträde av rustmästare Per Albertsson.

Soldaten fick repetera hur man skyddar sig mot gas och radioaktivt nedfall.

Han fick friska upp kunskapen på sitt vapen. Här ksp m/36.

Han fick ordna sin förläggning.

Han fick mat från koktrossen.

Personalenheten omkring år 1990. Stående från vänster: Jag, Kjell Hasselroth (fd Magnusson), Hiltrud Wagner Larsson, Pia Granzell, Okänd, Ingvor Ericsson, Bodil Kignell och Bertil Löfgren. Sittande: Hans Dahlgren, Anita Nuolja och Elisabeth Nicklasson.

Personalenheten

1986 flyttade jag till Personalenheten. Bertil Löfgren var chef och vårt tidigare samarbete från Mobiliseringsavdelningen fortsatte således, nu med att hantera personalfrågor. Min uppgift var att planera för officerarnas utveckling i fråga om krigsplacering och utbildning. Under åren 1993 och 1994 var jag regementets informationschef och ansvarade för information om Värmlands regementes flytt till Kristinehamn. Flytten innebar att all militär verksamhet i Karlstad, vilken pågått sedan 1913, därmed var avslutad, liksom min militära karriär. 1994 gick jag i pension, 55 år gammal.

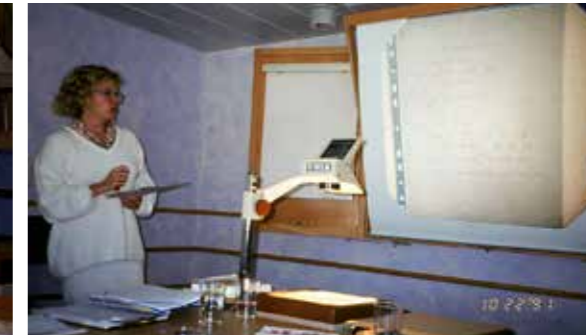
Konferensresa på Stena till Kiel 1991.

Hans Dahlgren redovisar en uppgift.

Överstelöjtnant Bertil Löfgren, chef för Personalenheten 1986 - 1992.

Elisabeth Nicklasson informerar.

Kjell Hasselroth och Susanne Ehn.

Susanne Ehn, Pia Granzell och Ingvor Ericsson.

På konferensresa till Kiel besökte vi Nya Varvets stridsledningscentral i Göteborg. Ingvor övervakar.

Pia Granzell, Susanne Ehn, Hiltrud Larsson, Anne-Marie Bohman och Bodil Kignell.

Ofta hade vi ganska jobbiga frågor att hantera men vi kunde koppla av också.

Jag bjöd hem personalen och visades bildspel från våra resor. Hans Dahlgren, Okänd, Anita Nuolja, Hiltrud Larsson och Bodil Kignell.

Deltagarna i paraden fick en röd ros att sätta i sin mössa. Detta var en gammal tradition i vilken man firade Minden Day, då man tillsammans med en tysk styrka besegrade fransmännen i Sjuårskriget 1759.

The King's Own Scottish Borderers

Värmlands regementes förste regementschef var skotten Alexander Leslie. Han tillhörde ursprungligen det skottiska förbandet The King's Own Scottish Borders i Edingburgh vilket har lett till att detta förband har blivit Värmlands regementes systerregemente. När skottarna firade sitt 300-årsjubileum var I 2 inbjudna att delta med en fanvakt i den högtidliga paraden genom staden. Från Värmlands regemente deltog överste 1 Ulf Ling-Vannerus, major Per Berggrén, kapten Jan Collander och kapten Kenneth Huss, alla med fruar eller respektive.

Stor högtidsdräkt på balen.

Jag ansvarade för vårt deltagande.

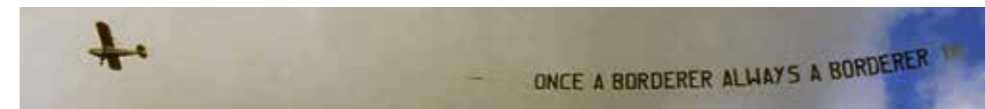
På kaserngården före paraden.

En militär orkester spelade Värmlands regementes marsch på säckpipor.

Värmlands regementes fana fördes av Kenneth Huss.

Fanvakten ur Värmlands regemente före ett förband ur KOSB.

Ulf och Margareta Ling-Vannerus.

Sven-Henry "sir Henry" Magnusson.

Inger.

Presenter överlämnas.

Samväldets alla enheter var representerade.

De svenska deltagarna: Kenneth Huss, Kristina Magnusson, Sven-Henry Magnusson, Rosie, Jan Collander, Inger och Vesna Huss.

Informationschef

Efter det att Sovjetunionen fallit och Järnridån och Berlinmuren raserats började nedrustningen av Sveriges försvar och stora förändringar genomfördes. För Värmlands regementes del innebar detta att förbandet skulle flytta till Kristinehamn och där skapa en garnison tillsammans med fyra andra enheter den 1 juli 1994.

Min sista befattning på regementet var informationschef från 1992 till 1994. Det innebar att till all anställd personal i Karlstad och Kristinehamn ge information om förberedelser före och förhållanden efter flytten. Många mätte dåligt och en riktig information var nödvändig. Rykten kunde lätt komma igång och skapa misstämning.

Artilleriinspektörens, överste 1. Ove Fahlén, speciella hälsning efter min tid som informationschef.

SAMLOK AKTUELLT

Information om fusionen A9/12

Nr 10
1992-12-10

SAMLOKALISERING I 2 OCH A 9 I KRISTINEHAMN

Regeringen har i dag bifallit Chefen för arméns framställning att I 2/Fo 52 skall samlokaliseras med A 9 i Kristinehamn. Verksamheten vid I 2/Fo 52:s enhet i Karlstad skall avvecklas. Arméchefen och Fortifikationsförvaltningen får påbörja projekttering och anskaffning av mark, byggnader och utbildningsanordningar i Kristinehamn.

Bland mina uppgifter fanns att skriva informationsbladet SamLokAktuellt och att organisera programmet för avslutningen i Karlstad och inmarschen i Kristinehamn. I Kristinehamn fotograferade jag också för Värmlandsörnen och för den bok som senare kom att författas av garnisonschefen, överste Yngve Johansson.

Programmen för avslutningen i Karlstad och inmarschen i Kristinehamn

- VÄRMLANDS REGEMENTE FLYTTAR -

Värmlands regementes verksamhet i KARLSTAD upphör torsdagen 06-30 kl. 24.00. Allmänheten inbjuds att närvara vid de olika ceremonier som äger rum under dagen.

Program för avslutningsdagen i Karlstad 06-30

Kl. 12.45 Arméns musikkår underhåller på Stora Torget och marscherar till Kasernhöjden.
- Arméns musikkår
- Hemvärnets musikkår
- Fanparad
- Fordonsparad
- Överlämning av minnesgåva till Karlstads kommun.
- m.m.

Kl. 22.00 Arméns musikkår underhåller i Teaterparken och marscherar till Kasernhöjden.

Kl. 22.45 Stort tapto och flagghalning på Kasernhöjden.

Kl. 24.00 Läsning av kaserngrändar och avtäckning av minnesstenen. Därefter marscherar fanvakt och trumslagarkår genom centrala delar av Karlstad mot Kristinehamn.

Försvarsområdesbefälhavaren

MANIFESTATION KRISTINEHAMNS GARNISON AV KRISTINEHAMNS GARNISON

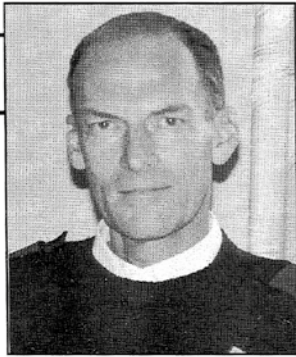
Enligt försvarsbeslutet 1992 bildas 1994-07-01 myndigheten FÖRSVARSMAKTEN och ett antal stora förändringar inom försvaret äger rum över hela landet. I Värmland flyttar då Värmlands regemente I2/Fo 52 och Värmlandsbrigaden från Karlstad till Kristinehamn för att tillsammans med Bergslagens artilleriregemente, Arméns artillericentrum och en del ur Underhållsregemente Mitt bilda Kristinehamns garnison. Denna historiska händelse manifesteras genom en ceremoni till vilken allmänheten hälsas välkommen.

PROGRAM 07-01:

Kl. 06.00 Flaggorna hissas.
09.00 Marschmusik.
09.30 Tal av artilleriinspektören överste 1 Ove Fahlén.
Tal av kommunalrådet Lena Falck-Andersen.
Tal av försvarsområdesbefälhavaren överste 1 Yngve Johansson.
09.50 Chalen för armén, general Åke Sagrén manifesterar garnisonen.
10.00 Fanmarsch.
10.10 Karolin! Marsch!
En avdelning ur SMÅLANDS KAROLINER visar sitt program med musik, exercis och fyrverken.
10.30 Guidad rundvandring inom området.

ALLA ÄR HJÄRTLIGT VÄLKOMNA! FÖRSVARSMAKTEN KRISTINEHAMNS GARNISON

Värmlands Regemente lever vidare!

Informationschef Per Berggrén om framtiden

då belägningen är som störst.

Därför beslutade Riksdagen den 3 juni 1992 att en samlokalisering av I2 och A9 skulle ske 1994-07-01 för att åstadkomma en mer rationell grundorganisation. Efter ett omfattande utredningsarbete bestämde Regeringen den 10 december 1992 att Kristinehamn skulle bli säte för garnisonen.

Den nya organisationen

Kristinehamns garnison kommer att bestå av fem av varandra oberoende enheter. Dessa är

I2/Fo 52 - Värmlands regemente
IB2 - Värmlandsbrigaden
A9 - Bergslagens artilleriregemente
ArtC - Arméns artillericentrum
En verkstadsdel ur Underhållsregemente Mitt.

Grundidén är att freds- och krigsorganisationerna skall vara så nära varandra som möjligt. Detta betyder att **Värmlandsbrigaden** och **Bergslagens artilleriregemente** får sina resurser och direktiv om krigsplanläggning och utbildning av värnpliktiga från en fördelningsstab.

Artillericentrum, som bland annat utbildar artilleriets officerare, lyder direkt under Arméledningen. **Underhållsregemente mitt** består av ett antal förråd och verkstäder spridda över milo Mitt. En sådan verkstad finns i Kristinehamn.

Värmlands regemente stöder i fredstid verksamheten vid övriga garnisonenheter, vilket innebär drift av förråd, matsal, sjukhus, hemvärns- och frivilligverksamhet med mera. Detta betyder att huvuddelen av den civila personalen finns i I2/Fo 52. I händelse

av krig leder försvarsområdesstaben mobilisering och försvar av Värmland.

Dubbelt så stort övningsfält i Kristinehamn

När regeringen beslutade att samlokaliseringen skulle ske i Kristinehamn tittade man bland annat på framtida utvecklingsmöjligheter. Närövningsfältet blir nu 1850 hektar. I Karlstad har I2 idag 936 hektar med små möjligheter att utvidga. Närheten till både Horssjöns och Villingsbergs skjutfält gör Kristinehamns garnison till en av de mest ändamålsenliga i landet.

I södra delen av det utvidgade övningsfältet kommer stridskjutningar i terrängen med skarp ammunition att kunna genomföras från sex olika platser vid samma tillfälle samtidigt som utbildning bedrivs på moderna skjutbanor och utbildningsanordningar i den norra delen.

Administrativa lokaler i kanslihus och stabshus renoveras. Matsalen byggs ut och två nya kaserner för vardera 120 man byggs. Gymnastiksal och bastu liksom vissa förråd och lektionssalar moderniseras. Allt bidrar till att skapa goda förutsättningar för utbildning av värnpliktiga i Kristinehamn.

Dessa förändringar som skapar en stor garnison i Kristinehamn kommer att kosta omkring 150 miljoner kronor i investeringar. Genom att minska antalet anställda och avveckla kaserner

tablissemangent i Karlstad samtidigt som stödverksamheten i Karlstad och Kristinehamn slås samman blir ändå samlokaliseringen lönsam för I2/Fo 52, IB 2, A 9 och ArtC totalt redan efter fyra till fem år.

Det blir bra i Kristinehamn

Naturligtvis innebär en förändring av den omfattningen som nu är på väg att genomföras vid Värmlands regemente en svår omställning för människorna som har haft sina arbetsplatser i Karlstad. Många tvingas sluta. Andra får sin resväg förlängd. Det blir svårt att lämna barnen på dagis och tåg- eller busstider passar inte. Det finns faktorer som är negativa för de enskilda människorna.

Men trots allt måste man även se till en verksamhets effektivitet och möjlighet att åstadkomma ett gott resultat när man genomför en så stor förändring som det här är frågan om. Det gäller ju att skapa en organisation som är så ändamålsenlig och utvecklingsbar att den överlever öven nästa gång nedskärningar diskuteras. Den möjligheten finns nu. Genom att lokalisera I2/Fo 52, IB 2, A9, ArtC och delar ut Underhållningsregemente Mitt till Kristinehamn har en kraftfull och flexibel militär verksamhet bildats. Denna kommer med största sannolikhet att finnas kvar på samma plats i många år.

Just nu lever vi i en tid då i det närmaste allt i vår omgivning förändras. Privata företag likaväl som statliga myndigheter omorganiseras till följd av att verksamheten rationaliseras.

Förändringens vindar blåser även över försvaret. En ny krigsorganisation med modernare materiel och färre människor föds den 1 juli 1994. Den nya organisationen illustreras tydligast genom att antalet brigader under de senaste åren reducerats till 16. Detta har inneburit att flera myndigheter som t ex I3, I14 och I17, har lagts eller kommer att läggas ned.

Krigsorganisationen styr förändringarna

En så stor minskning av antalet krigsförband betyder att behovet av personal, både anställd och värnpliktig, nedgår betydligt. På Värmlands regemente har vi sedan länge varit vana vid en åldersklass i storleksordningen 1000 soldater. I framtiden är behovet ungefär hälften. Motsvarande siffror gäller för Bergslagens artilleriregemente. Det sammanlagda behovet av värnpliktiga på I 2 och A9 blir i fortsättningen drygt 1 100 de månader

**Buss till Jubelmuck
- 94**

I samband med flytten till Kristinehamn den 1 juli 1994 skrev jag denna artikel i Jubelmuck 94, den speciella tidning som tagits fram. Då var alla inställda på att Värmlands regemente skulle leva vidare tack vare de förändringar som gjorts inom försvaret.

Nedläggningen

Vi trodde alla att flytten till Kristinehamn skulle rädda Värmlands regemente från nedläggning men bara efter sex år i Kristinehamn lades Värmlands regemente ned för gott år 2000. Politikerna hade lurat oss. Värmlands regemente, som etablerades år 1626, fanns inte längre.

Slutet på min militära karriär

Den 1 juli 1994 lämnade jag den arbetsplats som jag hade tjänat i trettio år. Det kändes vemodigt men det gav mig samtidigt chansen att börja ett nytt liv och starta en ny karriär. Efter 30 års tjänstgöring vid Värmlands regemente tilldelades jag **belöningsmedaljen för nit och redlighet i rikets tjänst**, NOR. Min sista arbetsdag på regementet var den 1 juli 1994 då jag deltog i VIP-lunchen i den nyetablerade garnisonen i Kristinehamn.

Efter pensioneringen

55 år. Pensionär och enligt eget bedömande någorlunda vid mina sinnens fulla bruk. Vad hittar man på då? Tidningen Värmlandsbygden gjorde ett reportage den 7 juli 1995. Utöver det som står i nedanstående tidning var jag chef för sambandet när det jättestora orienteringsarrangemanget O-ringen gick av stapeln i Värmland 1995.

Per Berggren: Musicerande globetrotter från Karlstad

Text: STEFAN BORG
Foto: LINDA HULT

— Helt plötsligt kom det uppkrälande en stor groda ur avloppet, berättar Per Berggren om sin resa till Kenya.

I Rom kom han så nära som handavstånd till ingen mindre än Påven.

I Egypten har han vandrat i 3500 år gamla gravkammare och sett skatter från Tutanchamons grav.

Per Berggren har sett mer av världen än de flesta svenskar.

Kenya, Thailand, USA och Egypten är bara ett urval av alla

Per Berggren är duktig på att spela klarinett. Han är med i Karlstad Traditional Jazzband som framträder både på festivaler och i kyrkor.

länder han har besökt tillsammans med sin fru, Inger Berggren. Inger är länsarkitekt på länsstyrelsen.

När han är hemma i Karlstad sammanställer han bilderna han har tagit från sin senaste resa till ett bildspel.

Vi träffade den nu pensionerade, men väldigt aktive, majoren i sin villa på Färjestad. På grund av rationaliseringar inom försvaret erbjöds han förtidspension och han gick i pension samma dag som 12 flyttade in i Kristinehamn.

100 bilder om dagen

När Per var liten reste han inte mycket. Han växte upp i Göteborg. På somrarna åkte han och hans familj till släkt i Strömstad, men det var väl egentligen allt.

Det var först när han gifte sig som intresset för att resa växte fram. 1982 bilade paret och deras två barn genom hela Europa ända till Gibraltar, en resa på totalt 800 mil!

Sedan följde länderna slag i slag. 1993 besökte Per och Inger Thailand och Singapore. Överallt fanns den vackra österländska kulturen med bland annat otaliga Buddhistempler att titta på.

I Thailand engagerade de själva en lokal guide. Båda tycker att det är slöseri med pengar att bara ligga på stranden. Därför försöker de se så mycket som möjligt av landets kultur.

På alla resor har Per haft med sig sin kamera. I snitt tar han 100 bilder per dag på sina resor.

Sidas pengar i de rikas fickor

I februari detta år besökte

paret Berggréns Kenya.

De följde med en grupp svenskar från Vuxenskolan som skulle åka ned till landet och starta studiegrupper.

— Mycket av Sidas biståndspengar hamnar tyvärr i de redan rika maktavarnas fickor, menar Per.

Vuxenskolas projekt går ut på att lära bönderna att odla effektivare. Bönderna behöver också lära sig att köpa och sälja varor på ett mera rationellt sett.

Delegationen från det kalla landet hade också med sig gåvor till sina värdar, som till exempel pennor, anteckningsblock, pennvässare och vanliga matskedar. Även svenskarna fick mottaga lokalbefolkningens gåvor såsom till exempel fina djurhudar och sköldar.

Överallt blev besökarna mycket väl mottagna av de vänliga kenyanerna.

Stora orättvisor

— Presidenten i Kenya är en av världens rikaste män, medan gemene man bor i träskjul, berättar Per.

Orättvisorna är enormt stora i många afrikanska länder. Så fort som regeringen i Kenya har fått en ny ledamot, får han en Mercedes och en lyxvilla. Kvinnor i ledande positioner är ovanligt. Inget "varannan damernas" här inte!

Vilket land tycker du bäst om?

— Jag vet inte, alla platser har sin speciella charm. Men Ostasien skulle jag väldigt gärna återvända till. Där är allting så annorlunda mot vad vi är vana vid, svarar han fundersamt.

Vill dela med sig

Per vill dela med sig av sina erfarenheter och upplevelser. Därför åker han omkring och visar bildspel om resorna.

Han har synkroniserat sitt eget inspelade tal till diabilderna. Två projektorer används så att bilderna avlöser varandra på ett väldigt smidigt sett.

Vi fick se bildspelet från Kenya och det var verkligen intressant. Proffsigheten i arrangemanget var också slående. Att hans tal är på band har både för- och nackdelar.

Det bästa är att faktauppgifter ej glöms bort. Nackdelen är att det kan bli lite opersonligt.

— För att göra det mer personligt berättar jag lite själv innan, i pausen och efteråt. Folk får även möjlighet att ställa frågor.

Mångsysslare

Per Berggren sysslar med många andra saker än att resa och att sortera sina bilder.

Till exempel spelar han klarinett i Karlstad Traditional Jazzband. Bandet spelar jazz av den allra tidigaste årgången och de har uppträtt med sin musik såväl på jazzfestivaler som i kyrkor runt om i landet.

Vid behov vikarierar han som lärare på Norrstrandsskolan, han leder fotokurser och ackompanjerar en barnkör på piano.

För att hålla sig i fysisk trim spelar han tennis och joggar. Nästa resa går till Italien och på önskelistan står Kina och Sydamerika.

Förlag Per Berggrén

1999 tyckte vår granne Anita Meyer-Lie att det borde finnas en vacker bok om intressanta byggnader i Karlstad. Hon visste att jag hade en kamera. Vi startade ett eget förlag och kommunen köpte böcker för 100 000 kronor. Detta var starten på mitt nya yrke. 2006 hoppade Anita av och jag fortsatte ensam.

Fotografering och layout till böcker och föreningstidningar med fokus på Värmland och Karlstad.

FJÄRILEN

En fjäril, som förvandlas från puppa till ett vackert flygande konstverk, anses symbolisera förändring. För mig skulle fjärilen kunna innebära den förändring som betydde att jag slutade som yrkesofficer och major vid Värmlands regemente och i stället fick möjligheten att ägna mig åt en gammal hobby, fotografering. Detta i sin tur ledde till att jag började göra böcker.

FÖRLAG

Jag bedriver numera en begränsad förlagsverksamhet i form av enskild firma med namnet FÖRLAG PER BERGGGRÉN.

BÖCKER

Sedan 1999 har jag skapat ett trettiotal böcker, både i egen regi och på uppdrag av andra. Mina böcker om Värmland och Karlstad har fått ett väldigt positivt mottagande. Tyvärr är Värmlands pärlor och Karlstads fasader slut, men Ett år i Värmland, Interiörer i Karlstad och Karlstads domkyrka går fortfarande att köpa, antingen hos bokhandlarna eller direkt av mig.

BILDER

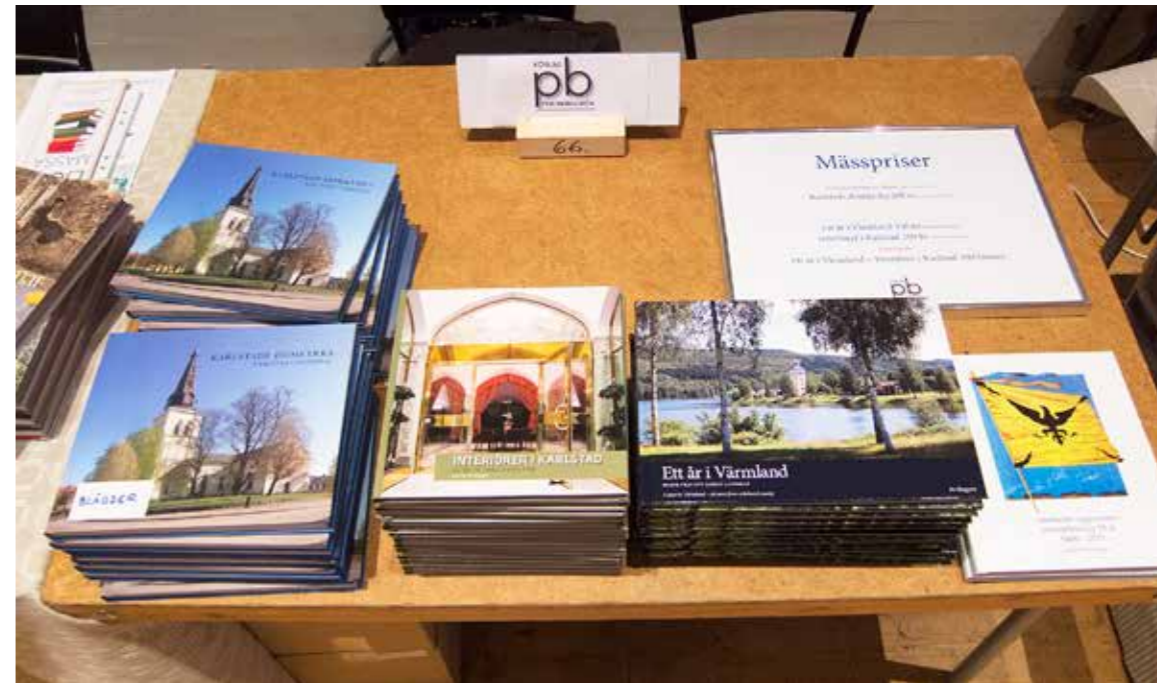
Under årens lopp har jag tagit tusentals bilder, bland annat många från resor till spännande länder. Några av dessa kan beskådas under rubriken bildbank.

VÄCKRASTE VÄRMLANDBOKEN
Boken om Karlstads domkyrka erhöll hedersomnämning från Föreningen Värmlandslitteratur utsåg väckraste värmlandsboken 2012.

Titelsidan på min hemsida.

Bokbordet på bokmässan i Karlstad 2012.

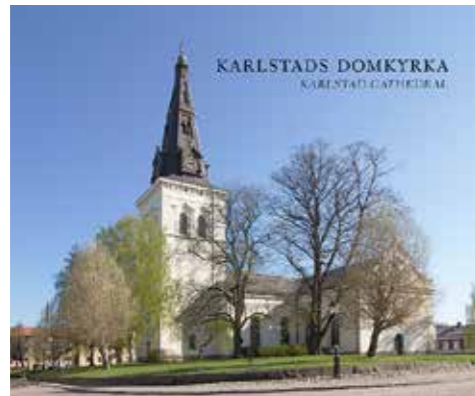
Harry Nyberg och jag vid bokmässan i Karlstad 2012.

Bokmässan i Göteborg 2008. Presentation av boken Ur mitt hjärta. Margareta Davidsdotter läser sina dikter medan jag visar mina bilder som ingår i boken.

Bokmässan i Göteborg 2008. Presentation av boken Till Herrhagen klockan 1324. Christer Mattsson lyssnar.

Vackraste Värmlandsboken

Varje år utser Föreningen Värmlandslitteratur årets vackraste bok. 2012 fick boken Karlstads domkyrka denna utmärkelse och tilldelades ett diplom vid en ceremoni i residenset i Karlstad.

Eva Söhrman och Eva Fredriksson motiverar juryns förslag. I juryn ingick dessutom Barbro Järliden.

Produktion

Förlag Per Berggrén startade egentligen 1998 genom ett samarbete med Anita Meyer-Lie. Vi bildade ett förlag som varade fram till 2006 med namnet Förlag Berggrén och Meyer-Lie. Från 2006 fortsatte jag ensam som en enskilda firma som antog namnet Förlag Per Berggrén. Nedanstående förteckning är ett urval av vad som producerats under årens lopp. Där inget annat anges har jag tagit böckernas bilder, formgivit och gjort deras layout samt varit böckernas redaktör.

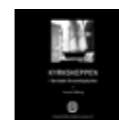
KARLSTADS FASADER

1999. Författare Anita Meyer-Lie. Bilder och kort beskrivning av intressanta byggnader i centrala Karlstad. Texter på svenska, engelska och tyska.

VÄRMLANDS REGEMENTE OCH VÄRMLANDSBRIGADEN 1994 - 2000

2000. Huvudförfattare Yngve Johansson. Beskrivning av förbandens sista år i Kristinehamn. Producerad för Värmlands regemente. Olika fotografer.

KYRKSKEPPEN I KARLSTADS FÖRSAMLINGSKYRKOR

2002. Författare Lennart Boberg. Nummer 34 i Carlstads-Gilletts skriftserie. Flera av Karlstads kyrkor har kyrkskepp i sin interiör.

VÄRMLANDS PÄRLOR

2004. Texter på svenska och engelska. Format 30x30 cm. Nedslag i värmländsk kultur, historia och natur.

DE GAMLA GYMNASIERNA I KARLSTAD

2004. Författare Per Jan Wällgren, Nummer 35 i Carlstads-Gilletts skriftserie.

DEN 172. QRZN PÅ KARLBERG - 40 ÅR EFTER OFFICERSEXAMEN

2004. Text och bild av olika författare. För Karlbergskurs 1964. Kadetternas egna berättelser om vad som hänt efter officersexamen. Olika fotografer.

SNÄLLAST I VÄRLDEN

2006. Författare Erik Bengtson. Boken ingår som nummer 36 i Carlstads-Gilletts skriftserie. 1959 tände en pyroman eld på den anrika sommarrestaurangen i Stads-trädgården i Karlstad. Författaren kände pyromanen och beskriver händelseutvecklingen och ger en bild av pyromanen.

INTERIÖRER I KARLSTAD

2007. Författare Inger Berggrén. Översättning till engelska av June Miliander. Bilder och kort beskrivning av miljöer som många gånger är oåtkomliga för ”vanliga” människor bakom byggnadernas dörrar.

TILL HERRHAGEN KLOCKAN 1324

2008. Huvudförfattare Christer Mattsson. För Karlstads kommun. Boken ingår i serien Ditt Värmland. Översättning till engelska av Neill Dronsfield. Boken framställd med anledning av nazistsympatier vid en skola i Vålberg.

UR MITT HJÄRTA *och* MITT HJÄRTA SJUNGER

2008 och 2010. Två små diktböcker av Margareta Davidsdotter ackompanjerade av Per Berggréns bilder.

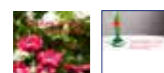
ETT ÅR I VÄRMLAND

2010. Översättning till engelska av Neill Dronsfield. Nedslag bland det som händer i Värmlands under ett år.

VÄRMLANDS REGEMENTES KAMRATFÖRENING 75 ÅR – 1936-2011

2011. För Värmlands regementes kamratförening. Minnen från de 75 första åren i kamratföreningens historia.

TANKEN ÄR MIN SILVERTRÅD *och* I MINA ÄNGLARS NÄRHET

2012 och 2015. Två små diktböcker av Margareta Davidsdotter till ackompanjering av Per Berggréns bilder.

KARLSTADS DOMKYRKA

2012. Författare Harry Nyberg. Nummer 40 i Carlstads-Gillets skriftserie. Hedersomnämning för vackraste värmlandsboken 2012. En utförlig beskrivning i text och bild av domkyrkans historia och föremål.

DE VACKRA KYRKOGRÅRDARNA I KARLSTADS PASTORAT

2014. Författare Inger Berggrén. För Karlstads Kyrkogårdsförvaltning. Boken framställd med anledning av att Karlstads Kyrkogårdsförvaltning utsågs till Årets kyrkogårdsförvaltning 2012.

JAG VÄVER MINA DRÖMMAR

2015. Märta-Elin Christensons vackra mattor utlagda på Per Berggréns bilder.

SLÄKTEN BERGGREN FRÅN SAXÅN

2015. Boken tryckt i endast 70 exemplar. Per Berggrén har kompletterat sin farfars släktbok från 1907 med det som hänt släkten under 1900-talet.

FÖRSVARSAUTBILDARNA I VÄRMLAND 100 ÅR – 1915-2015

2016. Jubileumbok med nedslag i det värmländska frivilligförsvaret.

KYRKKLOCKORNA I BOLSTADS MEDELTIDSKYRKA

2016. Författare Harry Nyberg. Berättelsen om hur en kyrkklocka från Karlstads domkyrka hamnade i Bolstads medeltidskyrka.

KYRKORNA I KARLSTADS PASTORAT OCH DERAS SKATTER

2017. Inger och Per Berggrén visar i ord och bild föremål ur de fjorton kyrkorna i pastoratets gömmor.

Bilder från släppfesten boken Interiörer i Karlstad. Stora bilden Hanna och Linnéa. Övre högra bilden: Evas make Mikael tillsammans med barnen Simon och Alva. Mittre bilden: Urban tackas för värdefull hjälp med layouten till boken. Kommunalarrådet Lena Melesjö-Windahl lyssnar. Undre bilden: Inger och jag har mottagit en teckning från våra barnbarn.

Uppdrag för andra förlag

NEDSLAG I VÄRMLÄNSK ARKITEKTUR

2001. Foto Bertil Ludvigsson, form Elisabeth Backman Bromé och Maria Linder. För Länsstyrelsen i Värmland.

TYCKT OM HUS

2001. Redaktörer Inger Berggrén och Louise Nyström. För Stadsmiljörådet.

DESIGNÅRET 2005

2005. Redaktör Inger Berggrén, form Lina Larsdotter, förlag Broby Grafiska. För Länsstyrelsen i Värmland.

DEN DOLDA STADEN

2006. Redaktör Martin Karlsson, form Hans Knutsson. För Värmlands Museum.

FRÖDINGS LANDSKAP

2009. Frödingsällskapets årsbok 2009. Författare Anita Forsnäsgrd, form Anita Stjernlöf-Lund, bilder Per Berggrén.

Tidskrifter och jubileumsskrifter

KARLSTADS TENNISKLUBB 75 ÅR
Jubileumsskrift

12 IF KARLSTAD 100 ÅR
Jubileumsskrift

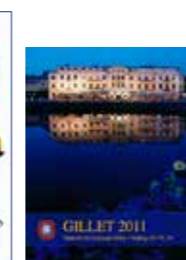
LAXÅ KOMMUN
Översiktsplan

12 SKYTTEFÖRENING 100 ÅR
Jubileumsskrift

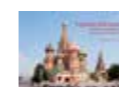

VÄRMLANDSÖRNEN
Under perioden 1997-2015 producerade jag Värmlands regementes kamratförenings medlemstidning som sändes ut till medlemmarna med ett nummer per år, i december.

GILLET 2003-2012
Under perioden 2003 till 2012 gjorde jag Carlstads-Gillet medlemstidning. Den gavs ut med ett nummer per år, i maj.

Böcker tryckta i små upplagor för egna och vänners minnen

I TSARERS KÖLVATTEN

2010. Minnen från en kryssning från Moskva till St Petersburg. Boken tryckt i två exemplar varav vännerna Britt och Bengt-Åke Axelsson har fått det ena.

KRISTINA - EN ÅTERBLICK I BILDER

2012. Ett "fotoalbum" till Kristina. Boken tryckt i två exemplar.

EVA - EN ÅTERBLICK I BILDER

2012. Ett "fotoalbum" till Eva. Boken tryckt i två exemplar.

I STORMOGULERS RIKE

2012. Framställd i 10 ex för medlemmarna i en gruppresan till norra Indien.

MEETING BOM AND PETER

2013. Boken gjord i 2 exemplar. Ett av exemplaren överlämnat till goda vännerna Bom och Peter Temander i Bangkok.

MYANMAR - DE GYLLENE PAGODERNAS LAND

2013. Boken gjord i 3 exemplar som minne från en oförglömlig resa till Myanmar/Burma.

SYDKOREA OCH JAPAN

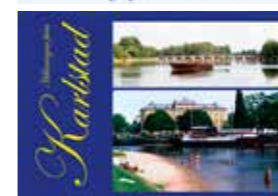
2016. Boken gjord i ett exemplar som minne från en oförglömlig resa.

DETTA ÄR MITT LIV

Mitt liv skildrat i 1348 bilder. Tryckt i fem exemplar.

Vykort

Sex vykort med motiv från Karlstad framställdes efter önskemål från Lars-Hjalmar's Bokhandel.

Han har valt bästa sidorna

När Per Berggrén pensionerades som major vid 55 års ålder började hans nya liv. "Glad amatörfotograf" var han sen gammalt, Värmland hade han genomkorsat på alla ledder i tjänsten med synnerligen seende ögon. Tanken låg latent och nu är boken klar: praktverket Värmlands pärlor, en helt igenom egen produktion.

"Foto, text och layout Per Berggrén" står det på försättsbladet. Berggrén & Meyer-Lie heter förlaget. "Finansiering Per Berggrén" kunde det också ha stått, för inte en sponsrad krona finns i potten.

- Nu måste jag helt enkelt få in pengar för att betala tryckningen, konstaterar upphovsmannen kort och gott.

Utän några löften nåstans ifrån är han ganska säker på att det kommer att gå.

- Det behövs en bok om Värmland av den här storleken, säger han.

En presentbok, en sådan som man har ligande framme, bläddrar i och samtalar om. Lättläst och intressant för såväl amerikaner som japaner, säger han själv.

Jojo, han sköter sin marknadsföring, också. På fredag har han släppfest!

220 GENERÖSA SIDOR med ungefär lika delar bilder och text är det han släpper ifrån sig. Eller rättare sagt: bilderna är stora, texterna sparsmakat korta - och över-satta till både engelska och tyska.

Urvalet pärlor är också sparsmakat. I motsats till den bok som Per Berggrén brukade ha med sig som "bibel" på sina tjänsteresor i landskapet, museets "222 sevärdheter i Värmland".

- Jag upptäckte att det fanns ganska

mycket att se, men att man kanske inte behövde skriva om allt, säger han.

Hans pärlor är för övrigt inte bara "gamla utslitna sevärdheter", inte bara sånt man kan titta på. Älgjakten kan också kallas för en värmländsk pärla. Sport måste också finnas med, tyckte han.

- Och då tänker man kanske genast Färjestad eller höjdhopp med Stefan Holm. Men svensk travsport - den föddes faktiskt i Värmland, påpekar Per Berggrén.

SÅ ÄLGJAKT OCH TRAVSPORT har fått var sin av de 14 kapitelrubrikerna.

- Nej, jag är inte ett dugg travintresserad själv och har bara varit med om en enda älgjakt, den som jag dokumenterat, förtydligar han.

Däremot kan man tänka sig att det ligger ett personligt, yrkesmässigt intresse bakom rubriker som Alfred Nobel och Gränlandet - det gränsländ som fortfarande bär spår av flerhundraåriga nationsstrider liksom av mobiliseringen under andra världskriget.

- Boken kommer ju lägligt inför 100-årsfirandet av unionsupplösningen nästa år, påpekar Per Berggrén apropå det.

Övriga rubriker är Naturen, Karlstad, Mineralriket, Picasso i Värmland, Författarna, Trefaldighetskyrkan, Rottneros park, Sillegården, von Echstedtska gården och Svedjefinnarna. Alltså stort och smått, natur och kultur om vartannat.

- Alla kan säkert ha åsikter om sånt som jag borde tagit med. Men det här är mina pärlor och ingen annans. Mitt hjärta har varit med hela tiden, finns med i varje bokstav, säger Per Berggrén.

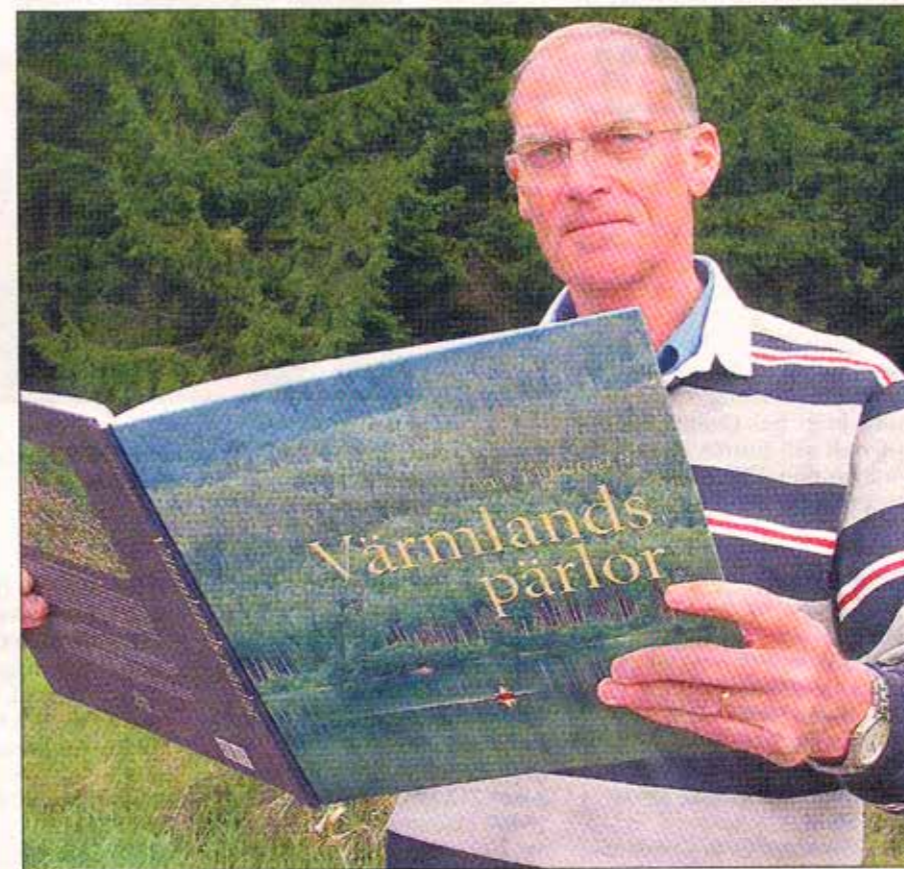

FOTO: LENA BONNEVIER

Storverk. Alldeles på egen hand har Per Berggrén producerat och gett ut bildverket med 14 väl blandade kapitel.

I TVÅ ÅR HAR HAN arbetat intensivt med boken, rest med sin kamera och rest igen.

- Har inte solen stått rätt när jag kommit fram har jag varit tvungen att åka tillbaka!

Och det minutiösa arbetet har gett utdelning. Bildmaterialet är helt enkelt fantastiskt. Inte känns det heller fel att med några få ord få veta att Rackenkonstnärerna är orsak till att Arvika fått en så annorlunda kyrka, eller att kyanit är Värmlands landskapssten.

- Om någons nyfikenhet väcks får han fördjupa sig i ämnet i andra böcker, säger Per Berggrén. Så är tanken.

Helt färsk på bokmarknaden är inte den före detta militären. 1999 startade han

och Anita Meyer-Lie sitt gemensamma förlag, sen hon väckt idén om en bok om Karlstads fasader och engagerat honom som fotograf. Han var känd som en god sådan efter att ha visat bildspel från egna resor i olika sammanhang runt om i Värmland.

Sen dess har han anlitats som redaktör och layoutare för några olika publikationer, böcker och tidskrifter. Han som inte gick närmare en dator än två meter, när han slutade på I 2.

- Ett helt nytt liv efter pensionen - underbart! säger han.

LENA BONNEVIER

Skyldfönstret i Akademibokhandeln när Värmlands pärlor hade kommit ut 2004.

Boksignering av Ett år i Värmland i Akademibokhandeln i december 2010.

Signering av boken De vackra kyrkogårdarna i Karlstads pastorat tillsammans med min medförfattare Inger.

Nu har vi hoppat över kapitlen om fester och idrott
och kommit fram till föreningslivet.

Föreningarna

Att träffa människor har för mig varit en stimulans under alla år. Detta har lett till att jag har hamnat i ledande funktioner i ett antal olika föreningar.

- Värmlands regementes kamratförenings styrelse under 30 år.
Redaktör för Värmlandsörnen i 19 år
- Karlstads-Gillet i styrelsen nio år varav dess ålderman under fem år.
Redaktör för medlemstidningen Gillet i tio år
- Karlstads civilförsvarsförening, sekreterare tio år.
- Skåreblåset, ordförande fyra år.
- KFUM-kören, styrelseledamot fyra år.
- Andra typer av engagemang i olika kamratsammanslutningar som Ärtgänget, Musketörerna, Officerarnas pubgäng.

Sveriges Militära Kamratförenings förtjänsttecken i plakett.

Uppmärksamrad efter tio år som sekreterare i Karlstads civilförsvarsförening.

Karlstads Civilförsvarsförening

År 1994 tackade jag ja till att vara sekreterare i Karlstads civilförsvarsförening, där min förre chef och gode vän Bertil Löfgren var ordförande. Jag kom att samarbeta med honom i tio år i civilförsvarsföreningen.

Värmlands regementes kamratförening

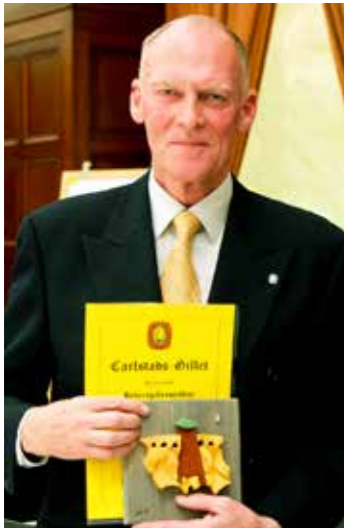
Från 1986 till 2015 var jag på olika sätt engagerad i Värmlands regementes kamratförening, inledningsvis som valberedare och från 1995 medlem i dess styrelse. Under 19 år var jag redaktör för föreningstidningen Värmlandsörnen.

Yngve Johansson fäster Sveriges Militära Kamratförenings Riksförbunds, SMKR, plakett på mig.

Avtackning efter 30 år i kamratföreningen tjänst.

Hedersgillesmedlem.

Hedersgåvan.

Avtackning efter fem år som älderman.

Vi Äldermän och Bisittare i Carlstads-Gillet

göre härmed veterligt: Att alldenstund

Per Berggren

på grund av gjord ansökan samt efter Vårt Beslut blivit av Oss till
Gillebroder antagen, varder honom härmed tillförsäkrade alla de fri- och
rättigheter honom i omförmälda egenskap enligt Gillets Stadgar och
bestämmelser tillkomma.

Carlstads-Gillet

den 26 april 2001

På Äldermäns och Bisittares vägnar:

Sten-Åke Heekeren
Älderman

Åke Eriksson
Skrivare

Carlstads-Gillet

År 2001 blev jag tillfrågad av gode vännen och förre kollegan Runo Gärd om jag ville göra en medlemstidning för Carlstads-Gillet. Jag svarade ja och fick med detta också en plats i Gillets råd. Under tio år gjorde jag tidningen innan jag blev avlöst av Marie Aakre och Erik Bonde som båda var anställda på NWT.

1996 anmälde äldermannen Leif Alte att han ville avgå. Eftersom ingen ville åta sig uppdraget som hans efterträdare svarade jag ja då jag blev tillfrågad. Jag kom att vara Carlstads-Gilletts älderman i fem år, fram till 2011. Jag avtackades med blommor och vackra ord och blev året därpå utsedd till hedersgillesmedlem.

Jag vid en sammankomst i Uppsala. Det roliga är att jag kom med i SHT exakt 100 år efter min farfar, som också hette Per Gustaf Berggrén. Under flera år har jag varit Arkivarieamanuens för sällskapets Värmlandsavdelning.

Samfundet SHT

Wikipedia:

Samfundet SHT är ett parodiskt-studentikost ordenssällskap med ursprung i Uppsalas akademiska studentliv. Det instiftades ursprungligen 1844. Det nuvarande namnet, Samfundet SHT, antogs kring årsskiftet 1851/52. Verksamheten skall "främja den sanna ynglingaglädjen" och består till stor del i att ordna sammankomster för medlemmarna där humoristiska tal, dikter, studentikosa uppträdanden och spex utgör en betydande del. I stort verkar samfundet fortfarande efter Carl Magnus Appelbergs idéer om ett i både skämt och allvar sammanslutet vänförbund. Då man blir upptagen som ledamot i samfundet antar man ett humoristiskt ordensnamn, under vilket man sedan omnämns. Namnet syftar ofta, men inte alltid, på personens utbildning, yrkesmässiga verksamhet eller någon kännetecknande egenskap.

Från starten 1844 har SHT haft fler än 11 000 ledamöter. Bland kända sådana kan nämnas många svenska kulturpersonligheter, däribland författare, konstnärer, musiker och vetenskapsmän såsom Viktor Rydberg, Gunnar Wennerberg, Carl Larsson, Erik Axel Karlfeldt, Albert Engström, Hugo Alfvén, Fritiof Nilsson Piraten, Ulf Peder Olrog, Harry Martinson, Anders Zorn, Bo Setterlind, Wilhelm Stenhammar och Stig Ossian Ericson.

I augusti varje år äter vi kräftor.

Vid varje sammankomst avger jag jazziga toner.

Uppvaktning på min 70-årsdag.

Damfesten 2013. Till vänster i bild Inger. Till höger Sven-Axel och Barbro Bergstrand.

Spex vid Damfesten 2006. Jag sitter med min klarinett långt ned i vänstra hörnet.

Inger och jag på Damfesten 2006.

Här gör vi ett nytt hopp i boken och har kommit fram till avslutningen.

Kapitlet som handlar resor som hustru Inger och jag har gjort är bortsorterade.

Carpe vitam – Ta vara på livet!

Då har vi kommit fram till slutet av boken om mitt liv. Detta har hittills varat i 78 år. Det enda man kan vara säker på är att man en vacker dag inte längre ska finnas till.

Men varför ska man gå omkring och vänta på att slutet kommer? Jag har som valspråk *Ta vara på livet så länge du har det*. Naturligtvis kommer krämporna efter hand, särskilt om man har utsatt vissa kroppsdelar för stora påfrestningar. Efter flera år med fotboll i ungdomen och därefter ännu fler år med tennis och dessutom ett yrke som ibland innebar långa marscher med tung utrustning blev jag tvungen att byta ut mina gamla artrosangripna knän. Detta var en operation som varade under tre och en halv timmar. Operationen genomfördes i Torsby och så här en månad efteråt känner jag att jag är på väg att få ett nytt liv.

Mitt liv kan lätt sammanfattas med ett enda ord: Underbart. Underbart av flera skäl. En underbar familj från den allra första barndomen ända fram till dagens utvidgade sammansättning med hustru, barn, barnbarn och mågar. Underbart också tack vare många goda vänner både från min tid som officer och senare års föreningsliv, musik- och tennisvänner. Underbart också tack vare att jag har fått den stora förmånen att se och uppleva stora delar av världens länder.

Den främsta anledningen till att jag kan skriva att mitt liv har varit underbart är min hustru Inger. Detta år, 2017, har vi varit gifta i 50 år. Jag hoppas att vi har många ytterligare år framför oss med ett stort umgänge med familj och vänner. Kanske kan vi se någon ännu outforskad del av världen. Men framför allt hoppas jag att få vara frisk så länge att jag får se vad det blir av mina fina barnbarn.

Med nya knän i september 2017, början till ett nytt liv i en ålder av 78 år.

Detta är mitt liv

Jag tyckte att det skulle vara synd att inte på något sätt ta hand om några av alla de bilder som jag har fotograferat under mitt liv. Därför har jag nu gått igenom hela mitt

bildarkiv och valt ut 1348 fotografier som jag har satt in i denna fotobok om mitt liv. De allra första korten på mig tog mina föräldrar när jag var mycket liten. Från tonåren och fram till nu när jag är 78 år har jag själv bidragat med flera tusentals bilder. Vissa av dem är nu skannade och finns bevarade digitalt.

